Druhý Sbor
Českobratrské Církve Evangelické
V Praze 3 – Žižkově

2026
12

Epištola Žižkovským
8. listopadu 2026

„Nesuďte, a nebudete souzeni; nezavrhujte, a nebudete zavrženi; odpouštějte, a bude vám odpuštěno,“ (Lk 6, 37)

POZDRAV

Milé sestry, milí bratři, milí přátelé, srdečně Vás zdravím z našeho žižkovského sboru.
Dnešní bohoslužby vedla sestra vikářka Alžběta Lněničková, sbírka byla určena na Naději.
V pondělí 9. listopadu se sejde hospodářská komise.
V úterý 10. listopadu vás všechny srdečně zvu na další z cyklu *klidných večerů*, tentokrát na téma: *Cesty.* O lásce ke skalám i vysokým horám vypráví první mistr Československa v lezení na obtížnost, horolezec Jan Kreisinger. Večer bude doprovázen zpěvy Taizé v podání členů a přátel sboru.
Ve středu 11. listopadu se od 19h sejde staršovstvo.
Ve čtvrtek 12. listopadu se od 18:30h sejdou děti.
V pátek 13. listopadu proběhne od 9:30h setkání maminek s malými dětmi.
V neděli 15.listopadu jste zváni na bohoslužby.
Moc se těším na naše společné setkávání. Přijďte tvořit spolu s dalšími sestrami a bratry společenství, které je neseno Kristovou láskou, vírou a nadějí.
Jsem Vám k dispozici pro osobní rozhovory, předkřestní a předsvatební přípravu, modlitbu, praktickou pomoc, návštěvu v nemocnici, návštěvy doma i vysluhování svátostí. Neostýchejte se, stačí dát vědět mailem nebo telefonem. Mlčenlivost je samozřejmostí.

Těším se na Vás,

Vaše farářka Olga Mrázková

ČTENÍ: Genesis 45, 1 – 5 a 14 - 15

Josef se už nemohl ovládnout přede všemi, kdo stáli kolem něho, a křikl: „Jděte všichni pryč!“ Tak u něho nezůstal nikdo, když se dal poznat svým bratrům. 2 Hlasitě se rozplakal. Slyšeli to Egypťané, slyšel to dům faraónův. 3 Tu řekl bratrům: „Já jsem Josef. Můj otec vskutku ještě žije?“ Bratři mu však nemohli odpovědět; tak se ho zhrozili. 4 Josef je proto vyzval: „Přistupte ke mně.“ Když přistoupili, řekl jim: „Já jsem váš bratr Josef, kterého jste prodali do Egypta. 5 Avšak netrapte se teď a nevyčítejte si, že jste mě sem prodali, neboť mě před vámi vyslal Bůh pro zachování života.

14 Padl svému bratru Benjamínovi kolem krku a rozplakal se a Benjamín plakal na jeho šíji. 15 Políbil také všechny bratry, sklonil se k nim a plakal. Teprve potom se bratři rozhovořili.

TEXT: Mt 18, 21-35

21 Tehdy přistoupil Petr k Ježíšovi a řekl mu :„Pane, kolikrát mám odpustit svému bratru, když proti mně zhřeší? Snad až sedmkrát?“ 22 Ježíš mu odpověděl: „Pravím ti, ne sedmkrát, ale až sedmdesátkrát sedmkrát.“ 23 „S královstvím nebeským je to tak, jako když se jeden král rozhodl vyžádat účty od svých služebníků. 24 Když začal účtovat, přivedli mu jednoho, který mu byl dlužen mnoho tisíc hřiven. 25 Protože mu je nemohl vrátit, rozkázal ho pán prodat i s ženou a dětmi a se vším, co měl, a nahradit ztrátu. 26 Tu mu ten služebník padl k

nohám a na kolenou prosil :‚Měj se mnou strpení, a všecko ti vrátím!‘ 27 Pán se ustrnul nad oním služebníkem, propustil ho a dluh mu odpustil. 28 Sotva však ten služebník vyšel, potkal jednoho ze svých spolusluţebníků, který mu byl dlužen sto denárů; chytil ho za krk a křičel: ‚Zaplať mi, co jsi dlužen!‘ 29 Jeho spolusluţebník mu padl k nohám a prosil ho: ‚Měj se mnou strpení, a zaplatím ti to!‘ 30 On však nechtěl, ale šel a dal ho do vězení, dokud nezaplatí dluh. 31 Když jeho spolusluţebníci viděli, co se přihodilo, velice se zarmoutili; šli a oznámili svému pánu všecko, co se stalo. 32 Tu ho pán zavolal a řekl mu: ‚Služebníku zlý, celý tvůj dluh jsem ti odpustil, když jsi mě prosil; 33 neměl ses také ty smilovat nad svým spolusluţebníkem, jako jsem se já smiloval nad tebou?‘ 34 A rozhněval se jeho pán a dal ho do vězení, dokud nezaplatí celý dluh.– 35 Tak bude jednat s vámi i můj nebeský Otec, jestliže ze srdce neodpustíte každý svému bratru.“

KÁZÁNÍ (Alžběta Lněničková)

Milí,

je odpuštění hloupost? Existuje nějaká hranice, kde se už stává hloupým? Kde ta hranice leží? Možná takto nějak uvažuje Petr, když klade Ježíšovi svou otázku. Tato Petrova otázka padne v 18. kapitole Matoušova evangelia, v kapitole, kde Ježíš hodně řeší mezilidské vztahy a Matouš když to píše tak má dost jasně před očima a na mysli vztahy v církvi. Kousek před naším

textem v té samé kapitole je podobenství o ztracené ovci, na které jsem kázala minule. Pastýř poněkud překvapivě nechá těch 99 a jde hledat tu jednu. Ale co když se ta ovce ztrácí znova a znova? Kolikrát ji přivést zpátky? A co když bratr anebo sestra se vůči mně proviňuje znova a znova? Kolikrát odpustit? Petr je velkorysý, to mu musíme bez ironie uznat. Nenavrhuje žádné „třikrát a dost“, navrhuje odpustit sedmkrát.

Ježíšovu odpověď známe. Ne sedmkrát. Toho se dá dopočítat. Sedmdesátkrát sedmkrát. A toho už se tak jednoduše nedopočítáme. To bychom museli nosit sebou notýsek a dělat si u každého provinění svého bližního vůči nám čárky. To Ježíš nejspíš nemyslel. Jak víme, v hebrejštině mají čísla i symbolický význam. Sedmička, kterou navrhuje Petr, je číslo plnosti. Ježíš, když mu na to odpoví, že sedmdesátkrát sedmkrát, sedmička, číslo plnosti, se tam objeví dvakrát a to se v tomto případě rovná nekonečnu! „Petře, ani to nepočítej! Odpuštění bez limitů.“ (Tolik matematická vsuvka.)

Pane, promiň, ale není to opravdu trochu hloupost? Není to naivní? Převezmeme my, čtenáři, od Petra štafetu. Proč bychom to měli dělat? A kde na to vzít sílu?

A právě na to odpovídá Ježíš podobenstvím o nemilosrdném služebníku, které jsme slyšeli. Ten první

služebník dluží pánovi absurdně vysokou částku, dluží „mnoho tisíc hřiven“. Mohl to být státní rozpočet velké říše. Protože to nemůže vrátit, rozkáže ho pán prodat i se ženou, dětmi a celým majetkem. Dluh to sice nevyrovná, ale alespoň ho nemine trest. Služebník padne na kolena, prosí o smilování, prosí o strpení a slibuje, že všechno vrátí. Pán ví, že nevrátí. Taková suma se nedá vydělat nejspíš ani za několik životů a vědí to oba. A tady udělá pán nepochopitelné rozhodnutí, ustrne se nad tím služebníkem a dluh mu odpustí. Služebník odchází jako svobodný člověk. Ničím nezasloužená a absolutně nepochopitelná milost. To je první konstalace pán – dlužník.

Vzápětí se tato konstalace zopakuje. Náš omilostněný dlužník potká kolegu, který dluží jemu. Tentokrát je dlužná částka sto denárů. A ani tentokrát nemá dlužník na zaplacení. Padne na kolena, prosí o smilování, o čas, slibuje, že zaplatí. Tentokrát by ten slib dokonce mohl být splnitelný, sto denárů se dá vydělat a dá se našetřit. Čekali bychom, že ten omilostněný služebník, kterému byla právě odpuštěna obrovská částka, se vznáší samotným ulehčením tak vysoko, že se dokáže nad toto povznést. Ale ne. Jakoby mu to vůbec nedocházelo, jakoby si to vůbec nespojil! Nesmiluje se, nechá kolegu – spolusluhu zavřít. Pán se o tom dozví, přehodnotí své rozhodnutí a nechá nemilosrdného sluhu uvěznit.

Co s tím? My si to spojit máme! **Máme odpouštět, protože nám bylo odpuštěno mnohem víc! To, co Bůh odpustil nám, absolutně není srovnatelné s ničím, co můžeme odpustit my.** Jsme v situaci toho prvního služebníka. Byl nám odpuštěný dluh, který bychom nikdy nedokázali zaplatit. Možná si říkáme: „Tak počkat, já nikoho nezabil! Tak zlé to není!“
Z Kázání na hoře ale víme, že absolutně svatý Bůh má jiná měřítka než my, že už hněv vidí jako vraždu (a to je jen jedno přikázání, jak bychom asi dopadli, kdyby toto Ježíš udělal s každým přikázáním?). Ani jediný z nás není bez viny. To není pokus dostat nás do deprese, to je realita. Každý zlý čin, každé zlé slovo, každá zlá myšlenka, všechno, co jsme kdy v životě udělali, co jsme řekli a co jsme si pomysleli a nebylo to absolutně čisté a svaté, všechno toto je nám v Ježíši Kristu odpuštěno. Na to spoléháme. Všechno toto On zaplatil za nás.

A tady máme šanci zachovat se jinak než ten nemilosrdný služebník. Máme šanci nechat se milostí a odpuštěním, které nám Pán nabízí, proměnit. Máme šanci nechat to Jeho odpuštění, aby proměnilo naše vztahy a odpustit těm, kdo se provinili proti nám. My nedokážeme ovlivnit to, jak se zachová ten druhý. Nedokážeme ho změnit. Ale dokážeme ovlivnit, jak se zachováme my. Naší odpovědností je odpustit mu. Proč? SVOBODA. To je ten důvod. Když odpustíme,

osvobodí to toho bližního, který se proti nám provinil, ale osvobodí to především NÁS. V tom podobenství ten, kdo nebyl ochotný odpustit, se dostává nakonec do vězení. A v tom je hluboká pravda. Když neodpustíme, obírá nás to o svobodu. Neodpuštění je vězení, vězení s klíčem uvnitř. A Pán vede ke svobodě!

Budiž nám povzbuzením, že v odpuštění nás trénuje Mistr, pro kterého mezilidské vztahy nejsou jen teorie, ale někdy nádherná a někdy hodně drsná praxe. Jeho „Meisterstueck“ v odpuštění je Jeho modlitba na kříži: „Otče, odpusť jim!“. Proto věci, které odpustit nedokážeme, můžeme svěřit Pánu: „Pane, já toto odpustit nedokážu, pomoz mi s tím!“. Odpuštění není pocit, je to rozhodnutí! Síla odpustit se rodí ze zkušenosti přijetí a z vděčnosti.

Z vděčnosti za to, že Pán odpouští nám jako první. My se můžeme nechat pozvat a následovat Ho. Následovat Ho do svobody, kterou odpuštění nabízí!

AMEN

PŘÍMLUVNÁ MODLITBA:

Prosíme Tě, Pane, za všechny, kdo jsou uvězněni v neodpuštění, za viníky i za oběti. Smiluj se! Viníkům dávej sílu přiznat si pravdu o sobě a prosit o odpuštění, obětem dávej sílu odpuštění darovat! Prosíme, kéž vstupuje odpuštění do jednotlivých mezilidských

vztahů, do jednotlivých srdcí, do společnosti, i mezi národy. Ukazuj nám, že odpuštění není slabost, naopak, vyžaduje ohromnou vnitřní sílu. O tu sílu Tě prosíme. V odpuštění je velká moc, kterou tento zraněný svět zoufale potřebuje. Pomáhej nám všem ji do něho vnášet! Nejenom slovy, ale i vlastním příkladem.
Prosíme Pane za všechny vztahy, které jsou narušené právě kvůli tomu, že si lidé nejsou schopní anebo ochotní darovat odpuštění. Prosíme za všechny rodiny, ve kterých bolí nepřiznané a neodpuštěné křivdy. A prosíme za všechna srdce, která mučí neschopnost odpustit sám sobě. Vstup do nich, odpouštěj a uzdravuj! Vstup do nás a mezi nás, odpouštěj a uzdravuj! Vstup do našeho světa, odpouštěj a uzdravuj! A jestli máme být tou uzdravující přítomností v tomto světě my, tak prosíme o sílu, Pane. O sílu pramenící z vědomí, že nám bylo odpuštěno.
Voláme k tobě:
Otče náš, který jsi v nebesích,
posvěť se jméno tvé.
Přijď království tvé.
Buď vůle tvá, jako v nebi, tak i na zemi.
Chléb náš vezdejší dej nám dnes.
A odpusť nám naše viny,
jako i my odpouštíme našim viníkům.
A neuveď nás v pokušení,
ale zbav nás od zlého.
Neboť tvé jest království i moc i sláva na věky. Amen.

POSLÁNÍ: ***Ef 4,32***

Buďte k sobě navzájem laskaví, milosrdní, odpouštějte si navzájem, jako i Bůh v Kristu odpustil vám.

POŽEHNÁNÍ*: 2. Kor. 13,13*

Milost našeho Pána Ježíše Krista a láska Boží a přítomnost Ducha svatého se všemi vámi.

KONTAKTY

Druhý sbor ČCE v Praze 3 – Žižkově
Čajkovského 1639/10,
130 00 Praha 3
tel: 739 244 619
E-mail: zizkov2@evangnet.cz
Web: https://www.evangelicizizkov.cz

farářka: Olga Mrázková, tel: 608 474 527,
E-mail: olimrazkova@seznam.cz
Úřední hodiny: po 17-19; (jindy po dohodě)

kurátor: Jan Šorm, tel: 776 345 275
E-mail: sorm.jan@seznam.cz

správa domů: Petr Klas, tel. 603 559 984
E-mail: domycajkov@seznam.cz
úřední hodiny: po: 8h-12h, 16h-18h; út, st a pá: 8h-9h;
čt: 8h-9h, 15h-19h

účetní: Michaela Bartošková
E-mail: michaela.zizkov2@seznam.cz
úřední hodiny: po: 16 h-19h
číslo účtu: 2700073883/2010